

ת"פ 37078/01/18 - מדינת ישראל נגד שלי דהן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 37078-01-18 מדינת ישראל נ' דהן

בפני	כבוד השופט טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ קטיה הכהן, עו"ד
	נגד
	שלי דהן ע"י ב"כ עו"ד תמי סמריאס ממושרדה של עו"ד חן בן חיים
המאשימה	
הנאשמת	

גזר דין

כללי

1. הנאשמת הורשעה, בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת פגיעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי **סעיפים 335(א)(1) + 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק")**.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי כשבוע לפני יום 2018, פלוני ופלונית (להלן: "המתלוננת"), בני זוג שגרו יחד ביחידת דיור ברחוב ++++++ (להלן: "הדירה"), נפרדו. המתלוננת עזבה את הדירה ואילו פלוני המשיך להתגורר בה.

ביום 2018, בשעה 14:20 או בסמוך לכך, שהתה הנאשמת בדירה ושלחה למתלוננת הודעות ותמונה שלה במיטה בדירה, עם אצבע משולשת בהן נכתב: "חלומות שרקמנו מתנפצים כמו גלים חחח".

בהמשך למתואר, בשעה 15:00 או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת לדירה, ומשהבחינה בנאשמת זרקתה על הרצפה צנצנת עם סוכריות וכתוצאה מכך הצנצנת התנפצה.

בשלב זה, יצאה המתלוננת מהדירה לכיוון רכבה, אולם הנאשמת נטלה סכין ורדפה אחריה, תוך שהיא מקללת אותה ואומרת לה: "שאני לא אשמע עלייך, את האויבת שלי, אל תתעסקי איתי אני משיגה מה שאני רוצה".

מיד ובסמוך, בעודה אוחזת חפץ חד, החלה הנאשמת לטפוח באצבעה על החזה של המתלוננת, ובתגובה לכך הדפה המתלוננת את ידה של הנאשמת.

בהמשך למתואר, החלו השתיים להתקוטט בכך שמשכו אחת בשערותיה של השנייה, והנאשמת דקרה את המתלוננת

באמצעות החפץ החד בחזה מצד שמאל ובאמה השמאלית.

כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרמו למתלוננת פצע דקירה בבית החזה משמאל אספקט לטרלי תחתון אשר גרם לפנימוטורקס קטן עד בינוני בריאה משמאל, וכן פצע דקירה באמה משמאל.

בשל המתואר, אושפזה המתלוננת בבית החולים למשך 6 ימים, הוכנס נקז חזה והיא נותחה בהרדמה כללית.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 15/04/18 עלה כי הנאשמת בת 24, רווקה, גדלה והתחנכה באשקלון. הנאשמת הפסיקה את לימודיה לאחר 11 שנות לימוד, לדבריה על רקע קשיים לימודיים ורגשיים בשל מורכבות משפחתית ולאחר שעברה לבית ספר מקצועי. מגיל 16 השתלבה הנאשמת בשוק העבודה וסייעה בפרנסת המשפחה. הנאשמת התגייסה לצה"ל, אולם ריצתה פעמיים עונש מאסר בכלא הצבאי בגין עריקות, וגם כיום נחשבת עריקה מאחר וטרם קיבלה פטור משירות. הנאשמת טענה כי התקשתה להסתגל למסגרת ולמשמעת הצבאית.

הנאשמת תיארה מורכבות משפחתית הכוללת אב אלים שריצה עונשי מאסר ומצב רפואי של אחיה שדורש טיפול.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי. הודתה בביצוע העבירה, ותארה מערכת יחסים עכורה עם המתלוננת, לדבריה על רקע ניהול מערכת יחסים מקבילה של בן הזוג עם המתלוננת, אשר הובילה אותה לשלוח את ההודעות המתוארות בכתב האישום. הנאשמת טענה כי חשה באיום בעת שהתקוטטה עם המתלוננת ולכן נטלה חפץ חד שהזדמן לידה. הנאשמת תארה תחושות כאב, חרטה, אכזבה עצמית ואובדן שליטה, ומסרה כי בראייה לאחור הייתה צריכה לנהוג אחרת.

שירות המבחן התרשם כי נסיבות חייה של הנאשמת ומורכבות מערכת היחסים בינה לבן הזוג ולמתלוננת יצרו עם הזמן מערכת לחצים רגשית שהובילה להתנהגות פוגענית. עוד עלה רושם מקשיי הסתגלות, קושי בוויסות רגשי ואימפולסיביות. עם זאת, עלה רושם מיכולת תפקוד תקינה, וממערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה.

לאור המפורט, התרשם שירות המבחן מקיום סיכון להמשך התנהגות פורצת גבול, אולם סבר כי על אף הפרת תנאי השחרור, הקלה בתנאי השחרור באופן שיאפשר שעות התאווורות וחיפוש עבודה, תוך העמדת הנאשמת תחת צו פיקוח מעצרים ושילובה במסגרת טיפולית - יפחיתו את רמת הסיכון.

4. מתסקיר אשר הוגש ביום 13/05/18 עלה כי הנאשמת נעצרה בגין הפרת התנאים. הנאשמת טענה כי יצאה מבית סבתה על רקע אלימות מילולית ופיזית של אביה כלפיה, וכי לא שיתפה על כך את שירות המבחן בשל רצונה להגן על אביה.

שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשמת להציב גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים, ומנטייה לרצות. משכך, התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון לפריצת גבולות בעתיד.

עמוד 2

שירות המבחן סבר כי לאור המפורט, טרם בשלה העת להמלצה סופית בעניינה של הנאשמת, וכי קיימת אפשרות לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי. משכך, הורתי על דחיית מועד הטיעונים לעונש.

5. מתסקיר אשר הוגש ביום 23/07/18 עלה כי הנאשמת נקלטה בקבוצה לנשים עוברות חוק ביום 13/05/18 וניכר כי מחויבת ומגויסת להליך הטיפול ומגיעה למפגשים בקביעות.

מתסקיר משלים אשר הוגש ביום 05/09/18 עלה כי הנאשמת מצויה בהצפה רגשית, שיתפה בחוויות ילדות מורכבות, בקשייה, ובתחושת צער כלפי המתלוננת. גם בשיחות פרטניות אליהן התייצבה התנהלה באופן דומה, וטענה כי ההליך המשפטי מהווה עבורה גורם הרתעה משמעותי וכי יש לה שאיפות ותוכניות נורמטיביות לעתיד.

שירות המבחן התרשם משיתוף פעולה ומחויבות להליך הטיפול ומנכונות לשתף בפתיחות וכנות, ועל אף פרק הזמן הקצר בו הייתה הנאשמת משולבת בהליך טיפולי, סבר כי יש לנקוט באפיק שיקומי הכולל צו מבחן למשך שנה. כמו כן, הומלץ על הטלת של"צ למשך 200 שעות, ועל אי הרשעת הנאשמת.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, ולאור פרק הזמן הקצר בו שולבה הנאשמת בטיפול, הורתי על דחיית מועד הטיעונים לעונש.

6. מתסקיר עדכני מיום 21/11/18 עלה כי שירות המבחן ממשיך להתרשם ממחויבות ומגויסות של הנאשמת להליך הטיפול ולקבוצה. צוין כי הקבוצה משמשת מסגרת תמיכה משמעותית עבור הנאשמת, כי נראה שמבינה את המרחב הטיפולי ומוצאת בו מקום לשיתוף ולהתמודדות, מצליחה להעמיק בסוגיות מורכבות בעברה ובמערכות היחסים בחייה, ובגורמים להתנהגותה ומעורבותה הפלילית. הנאשמת משתפת בתחושת סיפוק מההליך הטיפולי, משתפת במשברים, בחששותיה, ומציגה שאיפות נורמטיביות. משכך, חזר שירות המבחן על המלצתו וציין כי הרשעתה בדין עלולה לפגוע במאמצים שמשקיעה לשקם חייה ולקדם.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת מאסר בפועל למשך 16 חודשים, לצד ענישה נלוות הכוללת מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי משמעותי למתלוננת.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לחומרת העבירה ונסיבותיה, בהן השימוש בחפץ חד, מיקום הדקירות, חומרת הפגיעה במתלוננת, ופוטנציאל הפגיעה החמור. כמו כן, הפנתה ב"כ המאשימה להתרשמות שירות המבחן מהנאשמת בתסקיריו הראשונים, בהם צוין היעדר שיתוף פעולה, אימפולסיביות, סיכון לפריצת גבולות בעתיד, וקושי בשמירת תנאי השחרור. עוד טענה ב"כ המאשימה כי המלצת שירות המבחן איננה מאזנת נכונה את כלל השיקולים במקרה זה.

לעניין מתחם הענישה טענה ב"כ המאשימה כי זה נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הגישה מסמכים רפואיים לעניין הפגיעה במתלוננת, והפנתה לפסיקה כתמיכה לטיעוניה.

לעניין אי הרשעה, ציינה ב"כ הנאשמת כי לא טענה לעניין זה מאחר וב"כ הנאשמת איננה עומדת על אי הרשעה.

8. ב"כ הנאשם עתרה להטיל על הנאשמת של"צ בהיקף נרחב, הכולל אף למעלה מ-200 שעות, וצו מבחן.

ב"כ הנאשמת טענה כי יש לשקול בנסיבות ביצוע העבירה את העובדה שהמתלוננת היא אשר הגיעה למקום בו שהתה הנאשמת ויצרה סיטואציה אלימה בעצם השלכת הצנצנת, וכן לכך שהנאשמת נפצעה אף היא באירוע, אולם לא הציגה תיעוד רפואי לכך. לטענתה, יש בנסיבות אלה כדי להשפיע על מתחם הענישה.

כמו כן, הפנתה לנסיבות חייה המורכבות של הנאשמת, להליך הטיפולי אשר עוברת, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, ולהמלצת שירות המבחן, אשר מאפשרים חריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה כתמיכה לטיעוניה, וטענה כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה איננה רלוונטית למקרה זה מאחר ובאותם מקרים עסקו בנסיבות ביצוע עבירה חמורות יותר ובהיעדר המלצה טיפולית.

9. במועד הטיעונים לעונש טענה הנאשמת כי קיבלה כלים להתמודדות במסגרת ההליך הטיפולי בשירות המבחן, והביעה חרטה על מעשיה.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הם השמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה.

באשר לחומרת הפגיעה בערך המוגן בעבירות מסוג זה נכתב רבות, כך למשך בע"פ **8144/13 פלוני נגד מדינת**

ישראל ציין כב' השופט פוגלמן כי: "שוב ושוב באים לפתחנו מקרים הממחישים את תוצאותיה הקשות של "תת-תרבות הסכין", שבמסגרתה נעשה שימוש בנשק קר אגב תגרות אלימות ולצורך פתרון סכסוכים. מדובר בתופעה קשה וראויה להוקעה, בין היתר באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה (ע"פ 2988/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 והאסמכתאות שם (26.1.2015)). עמד על כך השופט י' דנציגר באחת הפרשות: "קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה [...] זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 (10.11.2009)).

כמו כן, בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל (27/10/11) הדגיש בית משפט העליון את החומרה שבישוב סכסוכים באלימות, וקבע כי: "...יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. יפים לכאן דברים שנקבעו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל... רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

(ראו לעניין זה גם ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן (07/02/05))

13. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, זאת לאור נסיבות ביצוע העבירה והאלימות שאף המתלוננת נקטה בה, אל מול הצטיידות הנאשמת בסכין עת יצאה מהבית ומיקום הדקירות.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירות דומות הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7498/11 נאטור נגד מדינת ישראל (11/10/11) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפה, פגיעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, וזאת לאחר שדקר אחר באצבעו באופן שהצריך איחוייה, על רקע סכסוך כספי ביניהם. על אף המלצת שירות המבחן להעמיד את הנאשם תחת צו מבחן ולהאריך את המאסר המותנה אשר הוטל עליו בגין תיק אחר, הטיל בית המשפט על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, והפעיל במצטבר את המאסר המותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו.

ב. בע"פ 5794/13 מדינת ישראל נגד שיכה (02/04/14), דחה בית המשפט את ערעורה של המדינה לעניין קולת עונש המאסר בפועל אשר הוטל על הנאשם. הנאשם הורשע בבית המשפט המחוזי, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת פציעה כשהעברין מזוין, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי מדובר באירוע ספונטאני אשר נוצר על רקע התגרותו החוזרת של המתלונן בנאשם, וכי בשל כך, ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם לא סוטה באופן משמעותי ממדיניות הענישה הנוהגת.

ג. בת"פ 59321-05-15 (ראשל"צ) מדינת ישראל נגד לולאי (12/07/16), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירת פציעה כשהעברין מזוין, היזק לרכוש במזיד והחזקת סכין, וזאת לאחר שהכה, זרק כיסא, ודקר את המתלונן בגבו באמצעות סכין יפנית שמצא על שולחן בחנות, וזאת על רקע עימות בין השניים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר 6-14 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, וזאת לאור ההליך השיקומי אשר עבר ונסיבותיו האישיות והבריאותיות.

ד. בת"פ 12570-05-14 (אשדוד) מדינת ישראל נגד יונתיב (29/09/14), הורשעה הנאשמת בהתאם להודאתה בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שדקרה את המתלונן באמצעות מספריים שמצאה בחדר השירותים בביתו, פעמיים בגבו באופן שהוביל לפצע ודימום בחלק האחורי של בית החזה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר 9-24 חודשי מאסר, והטיל על הנאשמת, בין היתר, 16 חודשי מאסר.

ה. בת"פ 16606-05-15 (ב"ש) מדינת ישראל נגד לזרב (18/01/16), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירת חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שדקר את המתלונן באמצעות סכין בבטנו, באופן שלמתלונן נגרם פצע דקירה באורך 10 ס"מ וחלק מהמעי הדק יצא החוצה, ופצע דקירה באמה הימנית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 22-36 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי אולם אף נעדר מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל.

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק) יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

א. תכנון - הנאשמת אומנם לא הצטיידה מראש בחפץ החד, אולם היא יצאה אחרי המתלוננת מהדירה כשהחפץ החד בידה, לאחר שהראשונה עזבה את המקום.

ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירה - כאמור לעיל וכפי שעולה מהמסמכים הרפואיים אשר הוגשו, כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרמו למתלוננת פצע דקירה בבית החזה משמאל אספקט לטרלי תחתון אשר גרם לפנימוטורקס קטן עד בינוני בריאה משמאל, וכן פצע דקירה באמה משמאל, אשר הצריכו אשפוז של המתלוננת בבית החולים למשך 6 ימים, הוכנס נקז חזה והיא נותחה בהרדמה כללית.

ג. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - בשל השימוש בחפץ החד ומיקום הפציעה, אשר יכול היה להוביל לפגיעה חמורה אף יותר באיברים חיוניים.

ד. מעובדות כתב האישום עולה כי קודם למעשה הדקירה הייתה התגרות מצד המתלוננת, וכן מתסקיר שירות

המבחן עולה כי האירוע התרחש על רקע מערכת יחסים מורכבת בין הנאשמת לבין המתלוננת ובין בן הזוג.

16. בהתאם ל**תיקון 113 לחוק (סעיף 40 יג)** מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה עליה נותנת הנאשמת את הדין נע בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, שוכנעתי כי קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא, ואנמק:

בהתאם להוראת **סעיף 40ד (א) לחוק** במידה ובית המשפט "**מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומי...**"

במקרה דנן, עסקינן בנאשמת צעירה, נעדרת עבר פלילי שעל אף נסיבות חייה המורכבות, שירות המבחן התרשם כבר מראשית הדרך כי מדובר בנאשמת בעלת מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, אשר לקחה אחריות על ביצוע העבירה והביעה חרטה על כך.

זאת ועוד, מזה כחצי שנה חל שינוי משמעותי בהתגייסות הנאשמת להליך הטיפול והיא משולבת היטב הן בטיפול פרטני והן בטיפול קבוצתי. כפי שפרטתי לעיל, הנאשמת מתמידה בהגעה לטיפולים השונים, מחויבת להליך ומשתפת פעולה באופן מלא.

מעבר לשילוב בשיחות, הנאשמת אף השתלבה בעבודה והדבר אף הוא מעיד על רצון לניהול אורח חיים נורמטיבי.

בסופו של יום, שירות המבחן סבר, בשני תסקירים שונים, כי יש להעדיף במקרה דנן את האפקט השיקומי.

במצב דברים זה, אני סבורה כי ניתן לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם ולהימנע באופן חריג מהטלת מאסר מאחורי סורג וברית, אך לאור חומרת העבירות, בשים לב לשימוש בנשק קר, מיקום הדקירות והנזק שנגרם למתלוננת, לא ניתן להיעתר להמלצת שירות המבחן או לעתירת ב"כ הנאשמת לעונש, ויש להטיל עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן וענישה נלווית.

18. בקובעי כך שקלתי אף את הצורך **בהרתעת הרבים** במקרה זה, וזאת כפי שעולה מפסיקת בית המשפט העליון, כמפורט לעיל, בעבירות מסוג זו הנידונה בפניי כעת.

19. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 04/02/19 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה בעיר באר שבע.

מובהר לנאשמת שעליה לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן תרצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

2. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא תעבור שוב עבירה לפי סימן ד' ו/או ח' לפרק י' ו/או עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

3. הנאשמת תחתום על התחייבות על סך 2,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע עבירה לפי סימן ד' לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

ההתחייבות תחתם עוד היום. לא תחתם, תיאסר הנאשמת ל-7 ימים.

4. הנאשמת תשלם למתלוננת (ע"ת מספר 1) פיצוי בסך 8000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 60 יום מהיום והמזכירות תעבירו למתלוננת.

ב"כ המאשימה תגיש עוד היום דרכי התקשרות עם המתלוננת.

5. הנאשמת תשלם קנס בסך 5000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

6. מעמידה הנאשמת, בהסכמתה, תחת צו מבחן למשך שנה מהיום.

מובהר לנאשמת השלכות אי עמידה בצו המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.